

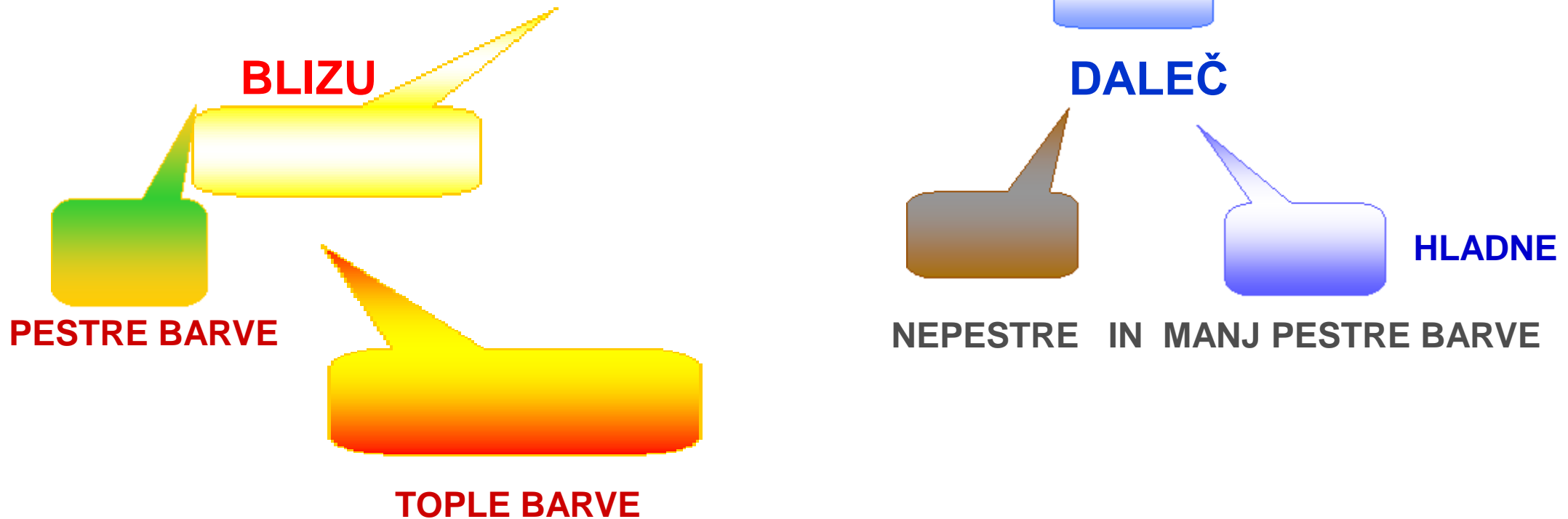

BARVNA (KOLORISTIČNA) PERSPEKTIVA

Henry Matisse: Zelena črta

BARVNA (KOLORISTIČNA) PERSPEKTIVA

VIDNE (OPTIČNE) PREVARE (ILUZIJE)

Tople barve uporabimo na osvetljenih delih likovnega motiva.
Hladne barve uporabimo na osenčenih delih likovnega motiva.

André Derain, Most preko Riou, 1906, olje na platnu

Barve na Derainovi sliki so modulirane: tople barve so tam, kjer je svetloba, in hladne, kjer je senca. Svetloba portretirancu ožarja obraz z njegove leve strani. Na sliki jasno vidimo, kako je umetnik ploskovito, drugo ob drugi, nanašal tople in hladne barve.

Za koloristično slikanje je značilno prikazovanje prostora s kombinacijo toplih in hladnih barv. Lise čistih barv nanašamo drugo poleg druge, prehodi med barvami pa so nenadni, skokoviti.

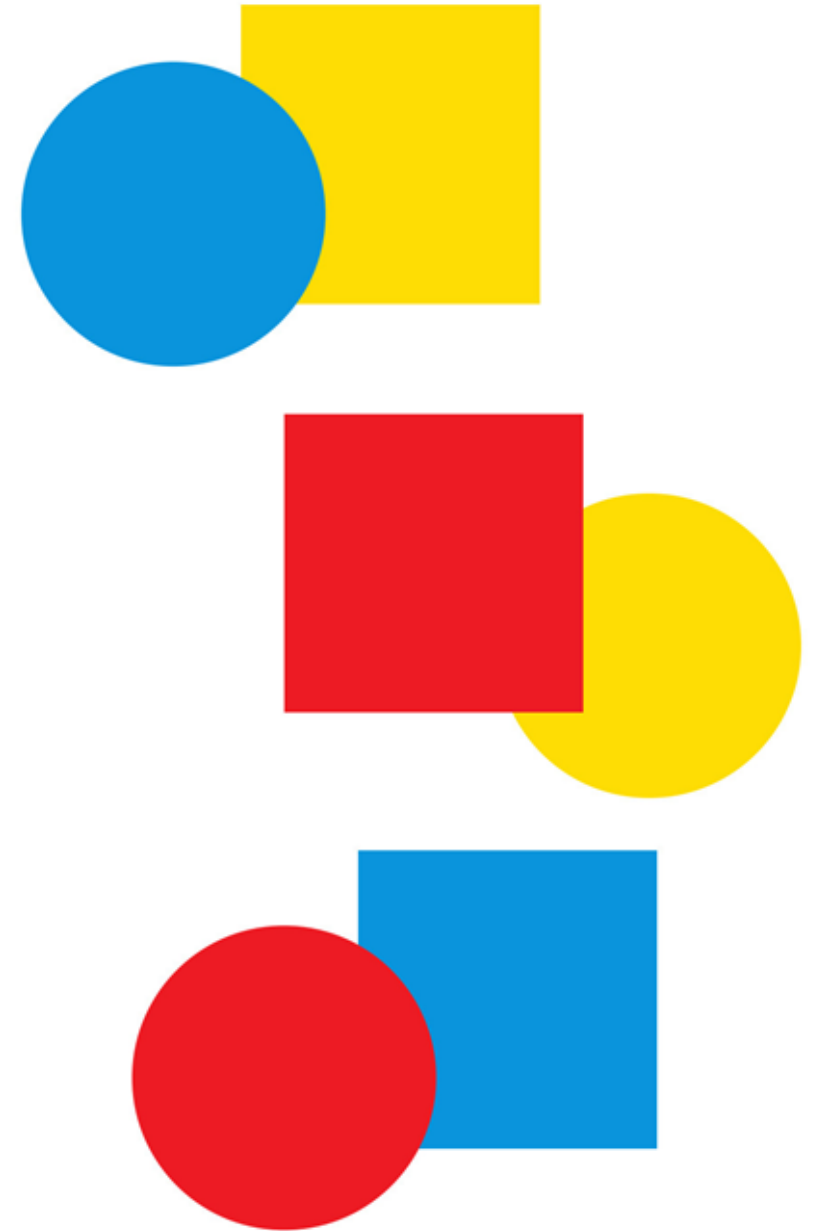
Ernst Ludwig Kirchner, Kopalke, 1917, olje na platnu

Modulacija

Namesto postopnega spreminjanja tonov in prehajanja barv so lahko predmeti ali osebe upodobljeni tako, da so različne barvne ploskve neposredno druga poleg druge. S tem lahko ustvarimo skokovite, sunkovite prehode in ostrejša nasprotja med ploskvami. V tem primeru govorimo o slikovitem, kolorističnem načinu prikazovanja prostora.

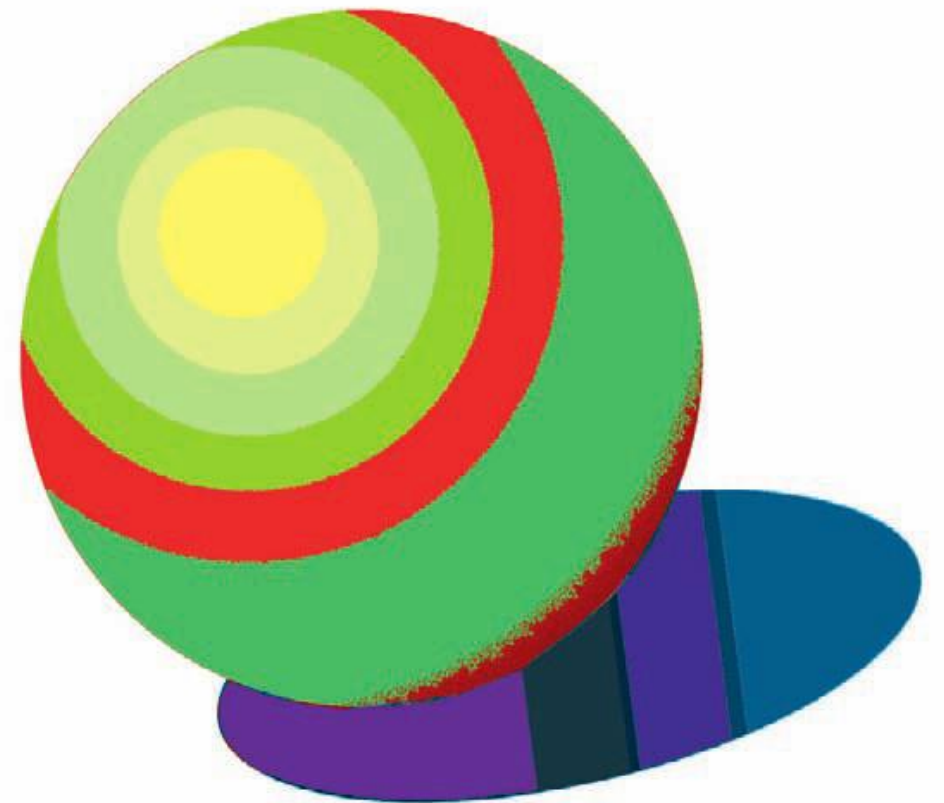
Vsaka barva ima svojo naravno svetlost. Rumena na primer je najsvetlejša barva v barvnem krogu, vijoličasta pa najtemnejša. Občutek prostora lahko tako dosežemo tudi z menjavanjem toplih in hladnih barvnih odtenkov. Zaradi teh lastnosti barv

lahko z razvrščanjem čistih barv dosežemo vtis ukrivljenih ploskev, kot jih vidimo na telesih. S takšnim načinom barvnega nanašanja dosežemo veliko bolj slikovite učinke kot pri modelaciji. Barvam hkrati s tem dopuščamo možnost močnega kontrastnega učinkovanja. S primerjanjem posameznih barvnih lis lahko sprti preverjamo učinke ob njihovih stikih in na robovih.

Z nanašanjem čistih barv drugo poleg druge ustvarimo živost in barvno migetanje. Skokovite barvne spremembe nas običajno čustveno vznemirijo, zato se nanje tudi čustveno odzovemo. Z močnimi barvnimi učinki čustva tudi najbolj izrazimo. Pri modulaciji so prehodi manj povezani in manj predvidljivi kot pri modelaciji. So sunkoviti, tako da se nanje odzivamo podobno, kot če nas v naravi preseneti nenaden pojav svetlobe ob blisku v nevihti.

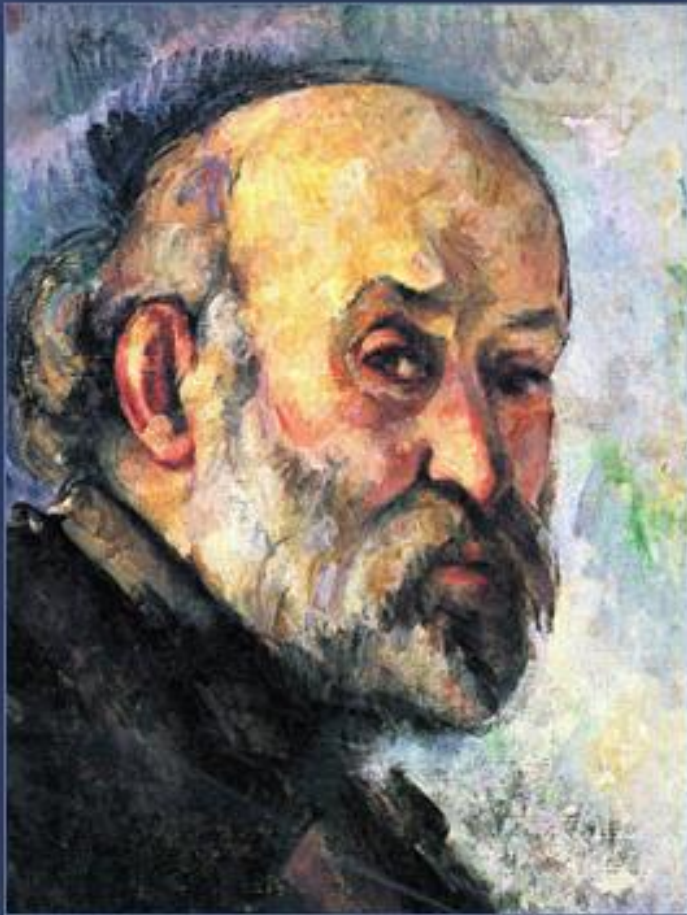
Slikovito nanašanje čistih barv deluje drugače kot umirjen prikaz, značilen za modelacijo. Modelacija ustvari vtis resničnega prostora, s slikovitim načinom pa lažje izrazimo notranje dožemanje stvari. Z njim zato tudi lažje izrazimo čustvenost, napetost in nemir.

Francoski slikar Paul Cézanne je ob koncu 19. stoletja za takšen način slikanja začel uporabljati izraz modulacija. Z njim označujemo skokovite prehode iz ene lise čiste barve v drugo. Na ta način je Cézanne postopno spreminjanje enega tona ali barve, značilno za modelacijo, nadomestil s hitrimi prehodi, ki jih je dosegel z razvrščanjem čistih barv.

Paul Cézanne: Mont Sainte-Victoire

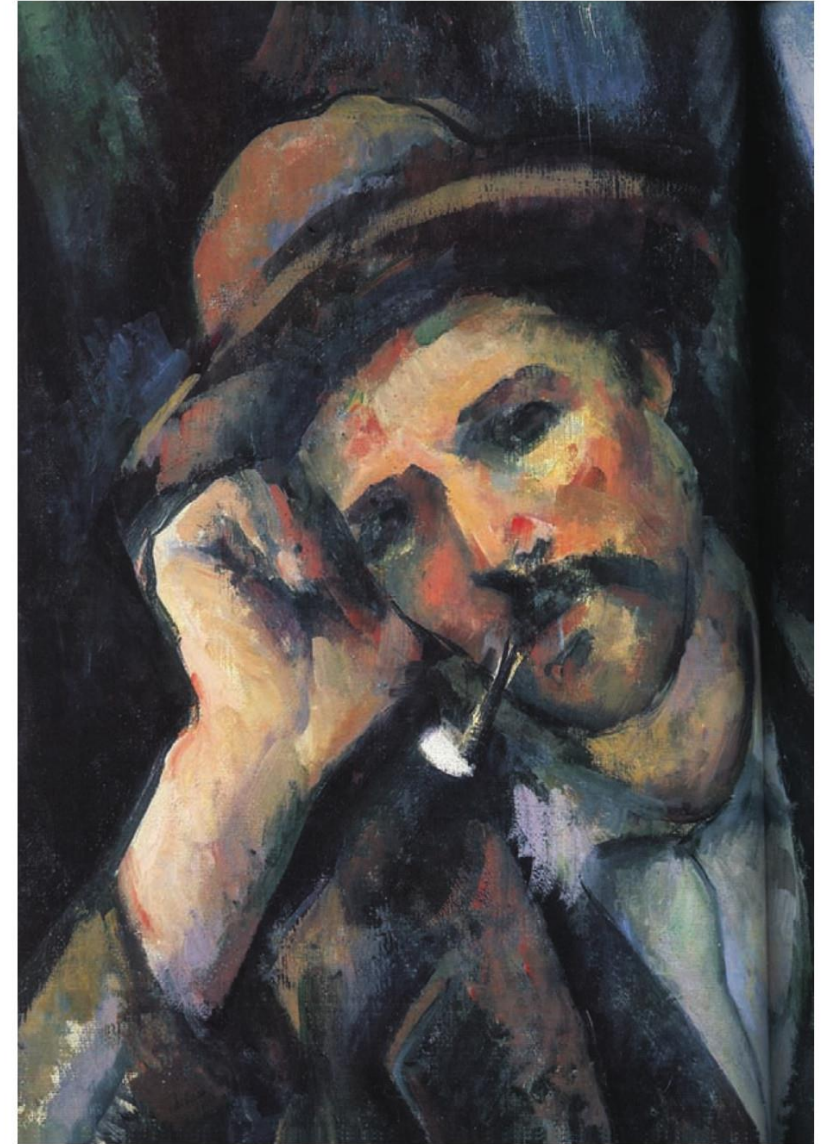

W

Paul Cézanne

19. januar 1839 – 22. oktober 1906

Francoski postimpresionistični slikar, ki je vplival na ekspresionizem in kubizem (Avignonske gospodične).

Paul Cézanne: Mož s pipo, detajl, 1895–1900

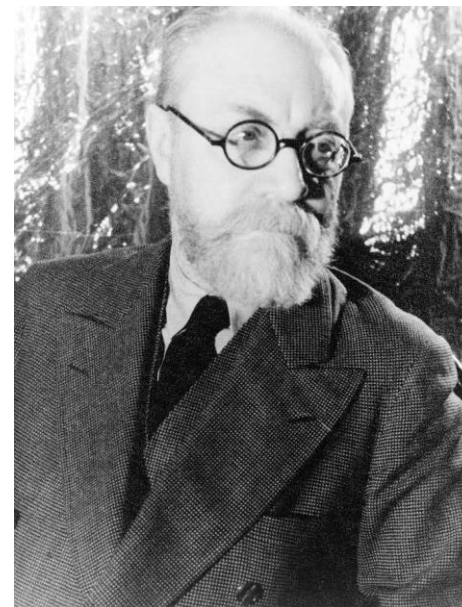
Paul Klee (18. decembra 1879 - 29. junija 1940) je bil nemški umetnik, rojen v Švici. Na njegov zelo individualen slog so vplivala gibanja v umetnosti, ki so vključevala ekspresionizem, kubizem in nadrealizem. Klee je bil naravni risar, ki je eksperimentiral in sčasoma globoko raziskal teorijo barv in o njej veliko pisal. Njegova predavanja Pisanja o obliki in teoriji oblikovanja (Schriften zur Form und Gestaltungslehre), objavljena v angleščini kot zvezki Paul Klee, veljajo za enako pomembna za sodobno umetnost, kot je Leonardo da Vinci's Treatise on Painting za renesanso. S kolegom, ruskim slikarjem Wassilyjem Kandinskim, sta oba poučevala na šoli za umetnost, oblikovanje in arhitekturo v Bauhausu v Nemčiji. Njegova dela odražajo njegov suh humor in včasih otroško perspektivo, njegova osebna razpoloženja in prepričanja ter njegovo muzikalnost.

Henri Matisse: Mladi mornar, 1906

Henri-Émile-Benoît Matisse, francoski umetnik, * 31. december 1869, Le Cateau-Cambrésis, Nord-Pas-de-Calais, Francija, † 3. november 1954, Cimiez zdaj Nica.

Matisse je bil mojstrski risar, graver, kipar in slikar, znan pa je predvsem po domiselni uporabi barv v slikarstvu ter svoji izvirni tehniki. Sprva so ga označevali za fauvista, kasneje pa je pridobil slavo kot predstavnik klasične smeri francoskega slikarstva. Matisse, Picasso in Marcel Duchamp veljajo za največje umetnike 20. stoletja.

Henry Matisse: Mačka in rdeča riba

Henry Matisse: Rdeča soba

Amedeo Clemente Modigliani, italijanski umetnik, slikar in kipar, * 12. julij 1884, Livorno, Toskana, Italija, † 24. januar 1920, Pariz, Francija.

Modigliani je večino svoje kratke kariere ustvarjal v Franciji, sicer pa je bil rojen v Livornu v osrednji Italiji. Prvo umetniško izobraževanje je tudi opravil v domovini, leta 1906 pa se je preselil v Pariz. Njegova umetnost je unikatna in težko opredeljiva, saj je povsem odstopal od svojih sodobnikov, čeprav je sprejemal številne vplive v tem krogu in tudi vsrkaval vplive predhodnih slogov, predvsem primitivne umetnosti. Umrl je v Parizu, ko je podlegel tuberkulozi, povsem na koncu z močmi, zgaran in uničen zaradi pretiranega uživanja narkotikov in alkohola, star komaj 35 let

France Amedeo Modigliani
Jeanne Hebuterne, 1919

Naloga;

- Naslikaj koloristično sliko, upoštevaj značilnosti koloristične perspektive:

Tople barve uporabimo na osvetljenih delih likovnega motiva.
Hladne barve uporabimo na osenčenih delih likovnega motiva.

- Motiv izbiraš med danimi možnostmi: **Portret**

Tihožitje

Pokrajina.

Nalogo bomo izdelovali tudi v tednu od 6. 4. do 9. 4. 2021, oziroma v šoli še naslednji teden (od 12 – 16. 4. 2021).

